



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 461/2020

29.10.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милева Лукић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Чачку и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужиоци су, као правни следбеници пок. ВВ, бившег из ..., поднели тужбу Основном суду у Чачку, дана 13.01.2020. године, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, а утврђене решењем Основног суда у Чачку Р4И 380/18 од 20.11.2018. године. Поступајући по тужби, Основни суд у Чачку се, решењем Прр1 7/20 донетим на рочишту одржаном дана 15.09.2020. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном за даље поступање.

Први основни суд у Београду није прихватио своју надлежност за одлучивање у овом предмету, сматрајући да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Чачку, јер је штетна радња – повреда права на суђење у разумном року, учињена од стране тог суда, па је списе уз акт Прр1 92/20 од 15.10.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој прправној ствари месно надлежан Први основни суд у Београду.

Закон о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС", број 40/15) предвиђа могућност да се због утврђене повреде права на суђење у разумном року поднесу две врсте тужби у парничном поступку - тужба за новчано обештећење (тужба за накнаду неимовинске штете) и тужба за накнаду имовинске штете. Претпоставке за подношење тужбе за новчано обештећење, поступак по тој тужби и стварна и месна надлежност судова да по њој поступају прописани су одредбама чл. 26-28. у пододељку 5. главе III наведеног закона. Тужба за накнаду имовинске штете уређена је одредбом члана 31. пододељка 8. главе III Закона о заштити права на суђење у разумном року. У наведеном члану закона прописан је рок у коме се може поднети тужба за накнаду имовинске штете и меродавно право које се примењује на основ и висину накнаде имовинске штете, али не и правила које суд примењује у поступку по овој тужби, односно није изричито решено питање стварне и месне надлежности суда за поступање у споровима по тужби за накнаду имовинске штете. Врховни касациони суд сматра да се тужба за накнаду имовинске штете може поднети како суду који је месно надлажен у смислу члана 28. овог закона, тако и суду опште месне надлежности.

Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) чланом 28. прописано је да је за одлучивање по тужби за новчано обештећење стварно и месно надлежан основни суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, боравиште или седиште.

У конкретном случају, предмет правне заштите је захтев за накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року. Пребивалиште тужиоца АА налази се у Београду, у улици ..., општина Врачар, пребивалиште тужиле ББ у Београду, ..., општина Вождовац, док је седиште тужене такође у Београду.

Полазећи од одредбе члана 28. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду, сагласно одредби члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник РС“ број 101/13) којим је прописано да је Први основни суд у Београду надлежан за територију градских општина Врачар, Звездара, Палилула, Савски венац и Стари град.

На основу свега изнетог, применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић